

NET EEN KONINGINNETJE

Twee-akter

door

RIENEKE KROESE-HEIJM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NET EEN KONINGINNETJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIENEKE KROESE-HEIJM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

"Net een koninginnetje" is een stuk met meer mogelijkheden. Doordat het zich afspeelt in een opvangcentrum voor daklozen, kunnen er zelfs meer personages als figuranten mee-doen. Het personage Trees, is een bijzondere vrouw omdat deze vrouw het ook heel goed zou doen als man, zonder daar een naamsverandering aan te geven. Indien een tekort aan mannen, zou, eventueel met wat kleine tekstcorrecties van de uitspraken van Wim en Julian, de rollen omgezet kunnen worden naar vrouwen. (Wilma en Julie)

PERSONEN:

Ellie - vijfentwintig

Anne - dertig

Charleen - vijfendertig

Marleen - veertig

Trees - veertig

Loes - eenenveertig

Ron - dertig

Nico - veertig

Wim - vijftig

Julian - vijftig

Ton - drieënveertig

Don - vijfentwintig

Scène 1

Er is een opvangruimte voor daklozen. Er staan wat tafeltjes en stoeltjes op het toneel bij elkaar. Dichtbij het publiek staat een bankje. Achter het bankje liggen een paar lege flessen. Don en Ellie zijn twee jonge daklozen van rond de vijftwintig. Ze zitten wat tegen elkaar aan. Ze zien er onverzorgd uit en roken samen z.g.n. drugs. (shag) Don rookt veel meer dan Ellie.

(Anne zit in de opvangruimte, ze is een labiele vrouw en is compleet van de wereld, men merkt dat ze behoorlijk stinkt en mijdt haar dan ook. Wim is een wat slome vijftiger, zit in een slaap-waak toestand onderuitgezakt op een stoel in de opvangruimte, hij draagt een oude Nike-pet op zijn hoofd en heeft een aftandse lange jas aan en sportschoenen. Julian is een vijftiger, ziet er verwaarloosd uit en draagt handschoenen met gaten, hij pikt stiekem bij Wim wat shag en een aansteker van zijn schoot. Loes is een vrouw van rond de veertig, draagt gedateerde kleding en heeft een muts op, ze schrijft een brief. Trees kan ook een man zijn die zich vrouw voelt, dus met een beetje lippenstift en oorbellen, en die een broek met een strak truitje draagt. Ze leegt wat volle asbakken en pakt vaasjes met bloemen van de tafels en brengt deze af)

Ton: *(komt op, hij is een begeleider en controleert of alles goed gaat)* Een goede morgen. Zo, weer een nieuwe dag. Trees, je mag van mij vaker komen helpen. Heerlijk zo'n hulp. Alles goed voor de rest?

Trees: Ja, zijn gangetje.

Ton: Gelukkig. *(Julian krabt tussendoor op zijn hoofd en draait alsmaar sjekkies, die stopt hij in een oud blikje, als hij een aantal gedraaid heeft, legt hij veel later het lege pakje shag terug bij Wim, maar houdt de aansteker)* Jij gaat je vandaag verzorgen, Julian, je weet waar. Je kent de regels. En anders kom je er voor de rest van de dag niet meer in.

Julian: Ja, ja!

Ton: *(kijkt nog wat controlerend om zich heen, loopt naar Anne en probeert contact met haar te krijgen)* Hallo! Word jij eens wakker. Jij gaat je meteen verschonen en douchen, dame. Sta eens op. Kom op. Hé! Eerst douchen dan pas eten. Tjonge jonge, wat verspreid jij een lucht zèg. *(pakt haar op. Hij laat duidelijk zien dat ze penetrant ruikt, ze laat zich gewillig meenemen dan gaat hij met haar af)*

Don: *(praat wat sloom, zit op het bankje en neemt een trekkie van een sjekkie, z.g.n. drugs)* Zeg, Ellie, zullen wij eens samen gaan nadenken over het leven.

Ellie: (*gestrest*) Wat krijgen we nou. Ik wil nog geen léven. Ik heb al genoeg aan mijn eigen leven. Dat gaat me even te ver, Don. Jij maakt hem.

Don: (*lacht*) O, jij bedoelt dàt leven. (*voelt aan haar buik, zij slaat zijn hand weg*) Oh, oh, oh, oh, Dat bedoel ik dus niet, kleine rupsmuts... verkeerde gedachten. Eens even denken... een voorbeeld. Kijk! (*pakt een lege fles die achter het bankje ligt*) Deze was toch van ons.

Ellie: O ja? Ik dacht die andere.

Don: Maakt niet uit. Deze is dus leeg.

Ellie: Ach, hoe is dàt nu mogelijk?

Don: Waar was jij op het moment toen je hier uit een glaasje dronk?

Ellie: Glaasje! Welk glaasje? Ik drink dat nooit uit een glaasje.

Don: Toe nou, doe nu niet zo flauw, speel nu effe mee. Waar was jij op het moment dat je een glaasje nam, dus uit de fles dronk?

Ellie: Oké! Goh, het lijkt wel een verhoor... even denken. Waar was ik op het moment toen ik... .Welk moment eigenlijk?

Don: Hèt moment.

Ellie: En welk glaasje? Er zitten in zo'n fles wel vijf glaasjes máál negen slokken dat is... Dat zijn wel vijf maal negen momenten, begrijp je.

Don: Daar had ik nog niet aan gedacht. Oké, laten we die negen momenten door vijven delen.

Ellie: Jij verdraait de boel... Ach wat maakt het eigenlijk uit. Dus jij wilt op deze manier over het leven na gaan denken. Wees dan eens duidelijker, ik snap nog steeds niet wat jij bedoelt.

Don: Luister. Ik vind dat wij als mens...

Ellie: Dat ben ik nog steeds ja. (*kijkt voor zich uit*)

Don: ... Bewuster moeten zijn van de dingen die we doen. (*leest zijdelings op een theatrale manier zonder dat ze het ziet, uit een godsdienstig blaadje*) Wij moeten niet zonder doel willen leven. De dingen in het leven moeten we niet zomaar op ons af laten komen. Als de mens iets van het leven verwacht, zal men zelf aan de slag moeten gaan, door iets te gaan ondernemen. Wanneer men altijd heel onbewust ergens mee bezig is, zullen de handelingen die men op dat moment doet een andere uitwerking hebben dan wanneer men er bewust mee omgaat. Zodra men iets bewust beleeft, krijgt datgene waar men mee bezig is meer diepgang waardoor alles veel interessanter wordt. Dat heet bewustzijnswording. (*tegen haar*) Nou hoe vind je dat, rupsmuts? Bij ieder moment van de dag moet je dus trachten na te denken met wat je doet, door niet zomaar iets te doen. Zoals wij altijd doen. De mens wordt daardoor gelukkiger en straalt dat dan ook uit. Kijk maar naar mij, door dit te lezen krijg ik nu al een hele goede uitstraling...

Ellie: *(heel snel de tekst opzeggen)* Jij hebt nu helemaal geen goede uitstraling. Ik ben juist op je gevallen doordat je iets anders uitstraalt en weet je waarom? Omdat je nooit zo over het leven nadenkt. Het leven is al één grote bewustzijns-wording. Je moet het niet over het leven hebben maar over het overleven, dáár moet je over nadenken want dat is een kunst. Kijk, als je daar niets mee kan dan heb je een probleem en dat probleem krijg ik wel als ik over het leven bewust moet gaan nadenken want daar kan ik niets mee. En als ik daar iets mee moet, dan overleef ik het niet. Maar ik wil het leven wel overleven. Ik wil juist van de handelingen die ik doe, niet bewust zijn want dan overleef ik het niet. Anders word ik nog gekker dan knettergek. Dus denk ik bewust niet na over de dingen in het leven, want dan word ik helemaal paranoia en dan moet ik daar weer over na gaan denken want als ik een bewustzijnswording krijg, dan kun je mij heel bewust gaan wegdragen en dat wil ik nu bewust niet. *(Stilte)*

Don: Wanneer haal jij adem?... .. Voor een keer kan je er toch wel over nadenken.

Ellie: *(snel)* O voor één keer. En al die andere keren dan. Jij altijd met je discussies. Ik ga mezelf niet meer pijnigen. Je gaat altijd zo diep. Ik krijg er gaten van in mijn hersenpan.

Don: Doe nou niet zo flauw. Weer een keer meedenken is toch niet zo moeilijk.

Ellie: *(snel)* Jij wil alleen maar gaan nadenken over een automatische handeling, die helemaal niet automatisch moet zijn. Dus bij iedere handeling moet er een gedachtegang plaatsvinden over het hoe en waarom je iets doet. *(Don houdt even zijn handen op zijn oren)* Maar ik vind nadenken helemaal niet leuk. Ik houd me liever bezig met oppervlakkige dingen en bezigheden zoals dit. *(snakt naar adem, neemt een trek van zijn drugs, hijgt)* Lucht tekort. *(neemt snel nog een trekje)* Rustig, rustig nu, Ellie, er komen nog meer treinen en er zijn vast nog meer stations. Wind je niet op, wind je in godsnaam niet op. De trein is er nog niet. *(hijgt weer)*

Don: Je hoeft je toch niet op te winden, rij gewoon een keer in gedachten met mij mee voor spek en bonen.

Ellie: Ik krijg een plotseling opkomende migraineaanval. Ik moet kotsen. Net jouw kant op. *(maakt kots geluiden)* Hoor je, hoor je? Het zit me tot hier. *(staat op)*

Don: Vluchten helpt niet. Je lult je er altijd weer uit. Wees nu toch eens aardig. Doe het voor mij, please? *(gaat plat op de grond op zijn rug liggen, met de benen en armen wijd, er valt een stilte)*

Ellie: Jij trapt er weer niet in hè! Ik kom er weer niet onderuit, hè. Nee, hè?

Don: Geflipt doen en het niet zijn, dat mag hoor maar als jij mijn vriendinnetje wil blijven, kom je er niet onderuit.

Ellie: *(gaat bovenop hem liggen)* Ben jij nog mijn vriendje?

Don: Eh, eh...

Ellie: *(zucht en staat weer op)* Nou dan zal ik mijn hersens maar weer eens gaan pijnigen. Vooruit dan maar weer. Kraak, kraak. Waar hadden we het ook alweer over... O ja, over de beleving van het moment toen ik een glaasje, één van de vijf dus negen slokken dronk.

Don: Kijk... daar hebben we eindelijk een binnenkomer.

Ellie: Maar geen binnen blijver.

Don: Dat hoeft ook niet, het is maar tijdelijk.

Ellie: Oké. Bij het eerste glaasje zei jij. Geef mij ook eens een slok... eh nee laat ik het zo zeggen. Jij vroeg... hèb jij voor mij een glaasje wijn met negen slokken erin. Wil je het zo?

Don: Ja zo wil ik het, en toen?

Ellie: Nee zei ik toen, ik heb geen glaasje maar wel een hele fles. Net aangeschaft. Wil je ook weten waar?

Don: Nee, dat hoeft nu ook weer niet... en verder?

Ellie: Nee! O, nu wilde ik jou natuurlijk versieren en toen bood ik je de hele fles aan. Een volle fles, ja, ja!

Don: O ja? Maar ik heb toch niet de hele fles naar binnen gewerkt. Ik kan mij dat niet herinneren.

Ellie: Logisch, want ik kreeg de kurk niet van de fles. *(zwoel)* En jij hebt zulke sterke spierballen.

Don: Kijk, zo gaat het goed, jij denkt nu ècht na... Zie je wel, als je er maar voor inzet.

Ellie: Over welke fles hadden we het eigenlijk? *(kijkt om zich heen)*

Don: Deze.

Ellie: Over welk glaasje wil jij het hebben.

Don: Laten we het over de derde hebben, nee de vierde... de eerste, ach wat maakt het eigenlijk uit, zeg maar wat, maar zeg het wel met die intentie, vol bewustzijn die ik heel effetjes wil, waar je beroerd van wordt, heel bewust en waar je bijna weer van moet kotsen. Dat vind ik zo spannend.

Ellie: De derde die heb ik opgedronken in negen teugen dan, èn de vierde?... Die nam ik ook. En ook de vijfenvoertigste slok, de laatste uit de fles? Gisteren op dit bankje. Zo goed?

Don: En dat waren alle slokken uit deze fles.

Ellie: Absoluut! En het smaakte naar een slechte kwaliteit muscaatdruiven. Van die vieze groene overrijpe slijmige glazige blubber druiven. Waar de schimmel met de fruitvliegjes er uit kroop, zo de fles in. Bewust genoeg?

Don: Héérlijk! Ik geniet.

Ellie: Dat was het. Ik kan er geen invulling meer aan geven. De wijn is op. Geen discussies meer, over en uit. Dit is genoeg.

Don: Tuut, tuut, tuut er zijn nog meer stations maar dit vond ik al heel wat. Oké geen discussies meer. Ik word hier eigenlijk ook zo moe van. Ik voel me een beetje soft. Net een druif.

Ellie: Daar kon ik eigenlijk op wachten. Zullen we die fles wel bewust samen weggooien dan. Dan hoeven we het daar niet meer over te hebben.

Don: Dat is goed. Laten we dat maar doen. *(samen af)*

Trees: *(ondertussen is zij weer op en maakt de tafeltjes schoon)* Wat ben jij aan het schrijven?

Loes: *(praat wat monotoon)* Ik ga reageren op deze advertentie. Ik wil weer een man. *(leest voor uit de krant)* Zoekt u een partner voor het leven, kom dan langs en laat uw gegevens in de computer opslaan.

Trees: Jij en een mannelijke partner, dat ben je toch al lang ontgroeid, waar heb je zin in.

Loes: Ik heb er zeker zin in. Ik ben dit leven spuugzat. Ik zou wel weer eens een huisje-boompje-beestje leven willen hebben. Wat ik vroeger ooit had.

Trees: Met een man? Ik teken ervoor om dat juist niet te willen. Geef mijn portie maar aan Fikkie, of aan een vrouw. *(slaat haar arm om haar heen)* Je laat me toch niet in de steek, hè, het gaat toch goed tussen ons?

Loes: Kijk, jij hebt in je jeugd vreselijke dingen meegemaakt. Dat jij zo negatief over mannen denkt is te begrijpen. Zo negatief ben ik niet. Ik heb ook fouten gemaakt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto